

verband construeert tusschen het menschelijk denken en Hem, Die in de Heilige Schrift wel het Woord of de Logos van God heet. Maar tegen deze constructie kunnen toch wel zeer ernstige bezwaren worden ingebracht. Allereerst doet nuchtere exegese ons opmerken, dat de Logos van het Nieuwe Testament niet anders is dan het Woord des Heeren, dat in het Oude Verbond voorkomt als sprekend en gesproken, niet slechts bij de schepping, maar ook vóór en na den zondeval, en in de volheid des tijds als Middelaar de vervulling brengt van al de beloften Gods inzake de redding van het menschelijk geslacht. Nu zal geen enkele exegeet, die op den naam „Gereformeerd” prijs stelt, meenen, dat dit Woord Gods niets met de logica heeft te maken: de Middelaar is immers de Redder van ons leven, van héél ons leven, dus ook van onze wetenschap, en 't is niet in te zien, waarom de logica hier een uitzonderingspositie zou innemen. Maar aan de andere zijde zal geen rustige exegese de bewering voor haar rekening nemen, dat er een *speciaal* verband bestaat tusschen den Middelaar en ons denken, een verband dat volgens de logos-speculatie immers inniger zou zijn dan dat tusschen Hem en de andere functies van het menschelijk leven.

Kan deze bespiegeling niet rekenen op den steun der exegeten, al evenmin kan de man der logica iets met haar aanvangen. Hij onderzoekt immers het menschelijk denken, begrijpen, oordeelen, concludeeren en betoogen, voorts de normen daarvoor geldend en de resultaten hier behaald. Maar hoe ernstig hij ook begeert mede in dit werk z'n God te dienen en z'n Heiland niet te verloochenen, hij vermag toch niet in te zien waarom hij, b.v. de figuren van den syllogismus behandelend, met heiliger werk bezig zou zijn dan z'n collega, die met dezelfde begeerte beziel, b.v. sociologie doceert.

Prac
aan te
niets
notitie
gene d
met d
opvatt
lâten.
vinisti
telkens
herker
culatie
tracht
ander

Of i
specul

Natu
een Ch
niet ta

Daar
maar ,
verban
van de

In de
het in
werkza
ook hi
door, n
plaats
KANT n
logica
Bren